

Sygn. akt XVII AmE 142/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 marca 2022 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Jolanta Stasińska

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Ratajczyk

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2022 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 27 marca 2020 roku, Nr (...)(...)

1. oddala odwołanie,

2. zasądza od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 142/20

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 27 marca 2020 roku, numer (...)(...) (...), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a, w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 ze zm.), w związku z § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924), oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu pismem z dnia 5 grudnia 2018 r., na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy - Prawo energetyczne, postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R., kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r., orzekł, co następuje:

1. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. (NIP: (...)) w dniach 10, 11 i 12 sierpnia 2015 r., w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w R. (...), (...), naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy,

2. Za działanie wymienione w punkcie 1. wymierzam (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R., karę pieniężną kwocie 38 614 zł (słownie: trzydzieści osiem tysięcy sześćset czternaście złotych).

Od wyżej wymienionej decyzji powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. złożył odwołanie. Zaskarżył decyzję w całości.

Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

- art. 56 ust. 2, art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy Prawo energetyczne, poprzez przyjęcie, iż przywołana regulacja stanowi podstawę do obciążenia Skarżącego karami z tytułu przekroczenia ograniczeń prowadzonych przez (...) S.A. w dniu 10 sierpnia 2010 roku

Mając na uwadze powyższe zarzuty wniósł o:

- uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i stwierdzenie, że do jej wydania nie było podstaw prawnych,

ewentualnie o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez:

- uznanie, iż Odwołujący nie dopuścił się naruszenia obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikającej z art. 11 i 11d ust. 3 ustawy Prawo energetyczne, i

- uchylenie nałożonej kary w całości względnie jej zmianę poprzez obniżenie z uwagi na to, iż jest ona nieadekwatna do rzekomego naruszenia, a ustalenia stanowiące podstawę jej wymierzenia nie odpowiadają rzeczywistości.

Jednocześnie Skarżący wniósł o:

- zobowiązanie Organu do złożenia całości dokumentacji będącej w jego posiadaniu, a dotyczącej przygotowania Planu wprowadzenia ograniczeń;

- dopuszczenie dowodów z zeznań świadka — ówczesnego Prezesa Zarządu Spółki M. W., na okoliczność działań podjętych przez Spółkę po uzyskaniu informacji o występowaniu ograniczeń w dniach 10-12 sierpnia 2015r.

Pozwany Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

1. oddalenie odwołania,

2. pominięcie - na podstawie art. 235 § 1 pkt 2 k.p.c. - dowodu z zeznań świadka M. W. - na okoliczność działań podjętych przez Spółkę po uzyskaniu informacji o występowaniu ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w dniach 10-12 sierpnia 2015 r. - jako dowodu nieistotnego dla rozstrzygnięcia sprawy,

3. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) elektryczna do obiektu odbiorcy: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R., zlokalizowanego w R., (...) - dostarczana jest na podstawie (...) Umowę o świadczenie usług dystrybucji z Odbiorcą energii elektrycznej nr (...) zawartą dnia 2 września 2014 r. (dalej: „umowa”). Zgodnie z ww. umową, Odbiorca zobowiązany jest do ograniczenia poboru mocy w przypadku wprowadzenia ograniczeń na podstawie powszechnie obowiązujących przepisów. (k. 12-15 akt adm.)

Informacje o wielkości danych dotyczących Odbiorcy wynikające z Planu wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które obowiązywały Odbiorcę w okresie od 10 do 31 sierpnia 2015 r., zostały mu przekazane przez (...) pismem z dnia 20 sierpnia 2014 r. o sygn. (...) (k. 17 akt adm.) Przesyłka została nadana do Odbiorcy listem poleconym (k. 52-55 akt adm.). Do ww. planu zostały przyjęte wartości zaproponowane przez Odbiorcę w przesłanej do (...) ankiecie z dnia 5 marca 2014 r. sygn. (...) (...). (k. 16-16v akt adm.).

Plan ograniczeń nie był korygowany w okresie jego obowiązywania. (zeznania świadka M. W. – k. 69-70)

(...) S.A. w dniu 10 sierpnia 2015 roku wydały komunikat, iż w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdziły wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d ustawy - Prawo energetyczne wprowadzając, na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 tej ustawy, od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r, ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Jednocześnie, w dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. lic ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne, powiadomiły Ministra Gospodarki (obecnie: Minister Energii) i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: „Prezes URE”) o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosiły Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 ustawy - Prawo energetyczne, tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r. Rada Ministrów w dniu 11 sierpnia 2015 r. wydała Rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00. (okoliczności bezsporne)

Na wezwanie Prezesa URE (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w G. (dalej: (...)), do której sieci (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w R. (dalej: „Odbiorca”) jest przyłączona, pismem z dnia 22 lipca 2016 r. przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w Planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego w R. ((...)), (...) (dalej „obiekt Odbiorcy”).Wartość przekroczenia przez Odbiorcę dopuszczalnego poboru mocy [MW w godzinie] w poszczególnych dniach wynosiła:

- 10 sierpnia 2015 r. łącznie 9,51099 (MW w godzinie);
- 11 sierpnia 2015 r. łącznie 2,86036 (MW w godzinie);
- 12 sierpnia 2015 r. łącznie 0,50016 (MW w godzinie);

Łącznie, dla wyżej wymienionego okresu, Odbiorca przekroczył 12,87151 MW w godzinie. (k. 3-4 akt adm.)

Pismem z dnia 5 grudnia 2018 r. Prezes URE zawiadomił Odbiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, wzywając go jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się przez Odbiorcę do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. W szczególności Odbiorca został wezwany do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji otrzymanych przez Prezesa URE od (...) wskazujących na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10 – 31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. (k. 1-2 akt adm.)

Pismem z dnia 5 lutego 2019 r. Odbiorca przedstawił Prezesowi URE swoje stanowisko w niniejszej sprawie. (k. 8-9 akt adm.)

W toku postępowania Prezes URE wzywał odbiorcę oraz (...) do udzielenia dalszych wyjaśnień oraz złożenia dokumentów. (k. 26, 27-55, 58-59, 60-64 akt adm.)

Pismem z dnia 27 lutego 2020 r., zawiadomiono Odbiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i poinformowano o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w terminie 7 dni od dnia doręczenia tego pisma z jednoczesnym pouczeniem, że niezapoznanie się w powyższym terminie z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego. (k. 66, 67 akt adm.)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka M. W., z uwagi na ich spójność.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

W treści odwołania powód twierdził, iż nie zaistniały przesłanki na nałożenia kary na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a p.e., gdyż przepis ten odnosi się wprost do art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3 p.e., natomiast przedmiotowe ograniczenia zostały wprowadzone na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 p.e.

Powyższe twierdzenie powoda jest niezasadne.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy - Prawo energetyczne w przypadku zagrożenia:

- 1) bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej Polskiej polegającego na długookresowym braku równowagi na rynku paliwowo - energetycznym,
- 2) bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej,
- 3) bezpieczeństwa osób,
- 4) wystąpieniem znacznych strat materialnych

- na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części mogą być wprowadzone na czas oznaczony ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła. Zgodnie natomiast z ust. 6 Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb wprowadzania ograniczeń, o których mowa w ust. 1, biorąc pod uwagę znaczenie odbiorców dla gospodarki i funkcjonowania państwa, w szczególności zadania wykonywane przez tych odbiorców; zaś zgodnie z ust. 7, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw energii, w drodze rozporządzenia, może wprowadzić na czas oznaczony, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części, ograniczenia w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej i ciepła, w przypadku wystąpienia zagrożeń, o których mowa w ust. 1.

Dalej wskazać należy, iż zgodnie z art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, w przypadku powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, operator systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego może wprowadzić ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego części do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust. 7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Z treści powyższego przepisu wynika, iż w przypadku

powstania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii do kompetencji OSP na mocy tej ustawy należało wprowadzenie ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii, na okres nie dłuższy niż 72 godziny. W dalszej kolejności ustawodawca przewidział, w treści art. 11d ust. 3 tej ustawy, iż w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Należy wskazać przy tym, iż art. 11 c jak również art. 11 d ustawy – Prawo energetyczne jest wynikiem implementacji postanowień dyrektywy 2005/89 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. dotyczącej działań na rzecz zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej i inwestycji infrastrukturalnych. Przyczyną powołania powyższych przepisów jest zatem dalsze doprecyzowanie działań jakie powinien podjąć OSP w związku z zaistnieniem (powstaniem i występowaniem) zagrożenia bezpieczeństwa dostawy energii Elektrycznej, jednym z nich jest wprowadzenie przedmiotowych ograniczeń, do których powód powinien był się zastosować. Okoliczność, iż doprecyzowanie okresu na jaki OSP może wprowadzić przedmiotowe ograniczenia, o którym mowa w treści art. 11c ust. 2 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, nie oznacza, iż nie zostały one wprowadzone na podstawie art. 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Treść przedmiotowych regulacji prawnych tj. art. 11 c ust. 2 pkt 2 i 11 d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne pozostaje w ścisłym związku, albowiem dopiero łączna ich treść określająca podstawę do wprowadzenia ograniczenia przez OSP okresie występowania zagrożenia tj. art. 11 d ust. 3 oraz określająca możliwy okres, czemu służy art. 11c ust. 2 pkt 2, którego stosowanie jest możliwe już w sytuacji powstania zagrożenia, umożliwia skuteczne wprowadzenie przedmiotowego ograniczenia przez OSP, tj. w ściśle organicznym czasie i na ściśle określonym terytorium. Niewątpliwie zaś fakt „występowania zagrożenia” wynika wprost z treści komunikatu OSP, w którym stwierdził „wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej”. W świetle powyższego OSP, w myśl powyższych regulacji prawnych posiadała kompetencję do wprowadzenia przedmiotowych ograniczeń w poborze energii w myśl art. 11d ust. 3, zaś okres i zakres terytorialny ich obowiązywania, na podstawie art. 11c ust.2 pkt 2 powołanej ustawy wprowadzono od godziny 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 roku z informacją o zgłoszonej konieczności wprowadzenia dalszych ograniczeń w trybie art. 11 ust. 7 ustawy – Prawo energetyczne. Jak już bowiem wskazano, OSP mogło wprowadzić przedmiotowe ograniczenia do czasu wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 11 ust.7, lecz nie dłużej niż na okres 72 godzin. Wskazać przy tym należy, iż jedynie realizacja działań z zachowaniem przedstawionej wyżej kolejności umożliwiała uzyskanie podstawowego celu powołanej ustawy, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego w kraju.

W świetle powyższego nieuzasadnione jest wnioskowanie powoda, iż wprowadzenie przez OSP przedmiotowych ograniczeń w czasie „wystąpienia zagrożenia” tj. na podstawie art. 11d. ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne, którego okres i zakres terytorialny został określony zgodnie z wymogami art. 11c ust. 2 pkt 2 powoduje zwolnienie powoda z odpowiedzialności, o której mowa w treści art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy – Prawo energetyczne.

Bezsporny był w niniejszej sprawie fakt niedostosowania się przez powoda do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii w dniach 10, 11, 12 sierpnia 2015 roku i przekroczenia przez powoda dopuszczalnego wówczas poboru mocy w wysokości 12,87151 MW w godzinie.

Powód w treści odwołania wskazał również, na charakter prowadzonej działalności (produkcyjnej w branży mleczarskiej), co uniemożliwiało natychmiastowe zatrzymanie procesów produkcyjnych. Skarżący wskazał na kwestie dotyczące charakteru prowadzonej działalności i wynikających z tego tytułu utrudnień i ograniczeń. Skarżący szczególnie artykułował kwestię przerabianego surowca tj. mleka surowego i wynikającą z tego konieczność jego codziennego odbiorcom od producentów (rolników) oraz konieczność jego szybkiego przetworzenia ze względu na krótką trwałość. Podniósł, że przywołana argumentacja nie spotkała się z uznaniem ze strony Prezesa URE, który uznał, iż kwestie te winny być przedmiotem postępowania na etapie przygotowywania planów wprowadzania ograniczeń. Nie zmienia to jednak faktu, iż Skarżący skutecznie podjął działania zmierzające do jak najdalej idącego ograniczenia zapotrzebowania na energię elektryczną. Z racji charakteru działalności i specyfiki przerabianego surowca, nie było to możliwe natychmiast i wymagało zakończenia będących w toku produkcji. Stało się to przyczyną ujawnienia się przekroczeń w dwóch pierwszych dniach po wprowadzeniu ograniczeń, co błędnie zostało

zinterpretowane, jako świadomą decyzję Skarżącego o niedostosowaniu się do wprowadzonych ograniczeń, w celu uniknięcia strat finansowych.

Wskazać tu przede wszystkim należy, iż powód nie należy do kręgu podmiotów, które w myśl §6 ust. 1 przedmiotowego Rozporządzenia podlegają ochronie przed wprowadzanymi ograniczeniami. Zgodnie natomiast z treścią z §8 ust. 1 i 2 wskazanego Rozporządzenia operatorzy opracowują plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, z uwzględnieniem zasad określonych w art. 11 ust. 3 ustawy - Prawo energetyczne. Z treści dokumentów znajdujących w aktach postępowania administracyjnego wynika, że określona w „planie wprowadzania ograniczeń” wielkość mocy bezpiecznej (0,390 MW) została ustalona wspólnie z powodem. Jak wynika z pisma OSD z dnia 14 października 2019 roku i załączonych dokumentów: „(...) na wysłaną do odbiorcy ankietę dotyczącą planu ograniczeń znak: (...) z dnia 5 marca 2014 r. (załącznik nr 5), Odbiorca przysłał swoją propozycję planu (e-mail w załączeniu nr 6). Dla (...) przyjęte zostały wartości zaproponowane przez Odbiorcę.” (k. 27, 49, 50-51 akt adm.). Z powyższego wynika zatem, że w szczególności wartość tzw. mocy bezpiecznej (obowiązującej przy 20 stopniu zasilania) została zadeklarowana przez powoda i ustalona przez (...) na zaproponowanym przez powoda poziomie. Z powyższego wynika też, że wobec wprowadzonych ograniczeń powód nie był zobowiązany do natychmiastowego zatrzymania pracy urządzeń i całkowitego zaprzestania poboru energii, a jedynie do przygotowania i zastosowania odpowiednich działań w przedmiotowym okresie, których rezultatem byłoby ograniczenie poboru energii w odpowiednim zakresie, czego jednak nie wykonał. Jak wynika z treści zeznań świadka (k. 69-70) oraz informacji dotyczącej poziomu przekroczeń poboru energii, pomimo podejmowanych działań powód był stanie dostosować się do ustalonych wcześniej z powodem wartości ograniczeń, dopiero w dniu 12 sierpnia 2015 roku od godziny 14:00 (k. 3-4 akt adm.). Należy tu dodać, że to nie (...), lecz powód jako producent w branży mleczarskiej, posiada najlepszą wiedzę w przedmiocie procesów technologicznych, ich specyfiki, a w szczególności odpowiedniej wartości mocy bezpiecznej koniecznej do przeprowadzenia procesu bezpiecznego wygaszania pracy urządzeń. W jego gestii zatem leżało uzgodnienie odpowiedniej wartości w planie ograniczeń, aby nie doszło do ich przekroczenia w razie wprowadzenia ograniczeń poboru energii elektrycznej, a tym samym do zaistnienia deliktu administracyjnego.

Zgodnie z treścią art. 56 ust. 3a ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 ze zm.), karze pieniężnej podlega ten, kto nie stosuje się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii, wprowadzonych na podstawie art. 11, art. 11c ust. 3 lub art. 11d ust. 3. Jak już wyżej wskazano powód nie dostosował się do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii w dniach 10, 11, 12 sierpnia 2015 roku przez OSP na podstawie 11d ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne. Powyższe oznacza, że zaistniała przesłanka do nałożenia na powoda przez prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kary pieniężnej. Wymierzenie na tej podstawie kary pieniężnej ma charakter obligatoryjny.

Zgodnie z treścią 56 ust. 3 ustawy – Prawo energetyczne (w brzmieniu obowiązującym w dacie wydania zaskarżonej decyzji) wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1-38, nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym (...). Zgodnie natomiast z ust. 6 ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. Ponadto, według ust. 6a Prezes URE może odstąpić od wymierzenia kary, jeżeli stopień szkodliwości czynu jest znikomy, a podmiot zaprzestał naruszania prawa lub zrealizował obowiązek.

W niniejszej sprawie, przy ocenie stopnia szkodliwości czynu Sąd miał na uwadze zakres przekroczenia w dniach 10, 11, 12 sierpnia 2015 roku mocy o 12,87151 MW w godzinie. Powyższe wynika bowiem z faktu, iż powód nie stosując się do wprowadzonych ograniczeń, dokonując przekroczenia w powyższym zakresie, w sposób bezpośredni oddziaływał negatywnie na bezpieczeństwo energetyczne. Skutkiem takiego działania może być bowiem wystąpienie rzeczywistego zagrożenia w pracy całego systemu. Powyższa okoliczność świadczy o stopniu szkodliwości czynu powoda wyższym niż znikomy. Z tego względu przyjęcie, że szkodliwość czynu powoda była większa niż znikoma, uniemożliwiało odstąpienie od nałożenia na powoda kary na podstawie powołanego wyżej art. 56 ust. 3a ustawy – Prawo energetyczne.

W niniejszej sprawie brak było też podstaw do przyjęcia, iż zaistniały przesłanki do zmniejszenia nałożonej na powoda kary. W nawiązaniu do złożonego przez powoda sprawozdania wskazującego rozliczenie przychodów w 2019 roku (jako poprzedzającym rok w którym wydano zaskarżoną decyzję) wynika, że maksymalna kara jaką mógł

nałożyć pozwany wynosiła 112.860,15 tys. zł (k. 61 akt adm.). Mając powyższe na względzie oraz treść art. 56 ust.3 cytowanej wyżej ustawy przyjąć należało, iż nałożona na powoda kara w wysokości 38.614,00 zł jest znacznie niższa od limitu określonego treścią art. 56 ust.3 ustawy – Prawo energetyczne. Ponadto zauważenia wymaga okoliczność, że wbrew twierdzeniom powoda, wysokość kary jest adekwatna do wysokości dokonanego przez powoda przekroczenia. Wysokość kary pieniężnej stanowi bowiem iloczyn 3,000 zł i łącznego przekroczenia mocy odpowiadającej MW w poszczególnych godzinach doby, po zaokrągleniu w dół pełnych złotych (12,87151 MW x 3000,00 zł) zwłaszcza, iż wartość mnożnika wynika z tego pozwany wziął pod uwagę poziom najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej za 1 MW energii elektrycznej na rynku bilansującym, tj. 1500,00 zł (odnotowanej 7 stycznia 2016 roku), której należałoby się spodziewać przy ograniczonej podaży elektrycznej w okresie 10-31 sierpnia 2015 roku, podwojonej z tytułu sankcji, aby kara spełniła swoją wychowawczą i represyjną funkcję. Jak zasadnie wskazał Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 25 marca 2021 roku, sygn. akt VII AGa 825/19: „Przyjęcie tej ceny, jako najwyższej możliwej ceny rozliczeniowej, znajduje uzasadnienie w fakcie, że tak ustalona wysokość kary ma być dla przedsiębiorcy sankcją odczuwalną, a nie symboliczną.” Tak ustalona kara nie przekracza również możliwości płatniczych powoda. Ponadto wskazać należy, iż kara administracyjna nie stanowi odpłaty za popełniony czyn, lecz ma charakter środka przymusu służącego zapewnieniu realizacji wykonawczo – zarządzających zadań administracji agregowanych przez pojęcie interesu publicznego (wyrok TK z dnia 31 marca 2008r., SK 75/06, OTK-A 2008, Nr 2, poz. 30). Wskazać przy tym należy, że kara w nałożonej wysokości, jest relatywnie niska i zarazem adekwatna do zakresu stwierzonego naruszenia i jego przyczyny, która tkwiła w zaniedbaniu powoda w postaci braku uzgodnienia odpowiedniej wartości mocy bezpiecznej oraz braku przygotowania odpowiednich procedur w zakładzie produkcyjnym powoda na wypadek wprowadzenia ograniczeń. Będzie również odpowiednio odczuwalna, na tyle dolegliwa, aby spełniła swoje funkcje. Należało zatem przyjąć, iż kara w wysokości 38.614,00 zł będzie na tyle odczuwalna dla powoda, aby spełniła swoje funkcje represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się do obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Mając powyższe na względzie, Sąd na podstawie art. 479⁵³§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

O kosztach procesu, Sąd orzekł stosownie do wyników procesu na podstawie art. 98 k.p.c. oraz Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych. Na koszty postępowania po stronie pozwanego złożył się koszt zastępstwa procesowego w wysokości 720,00 zł.

Sędzia SO Jolanta Stasińska